

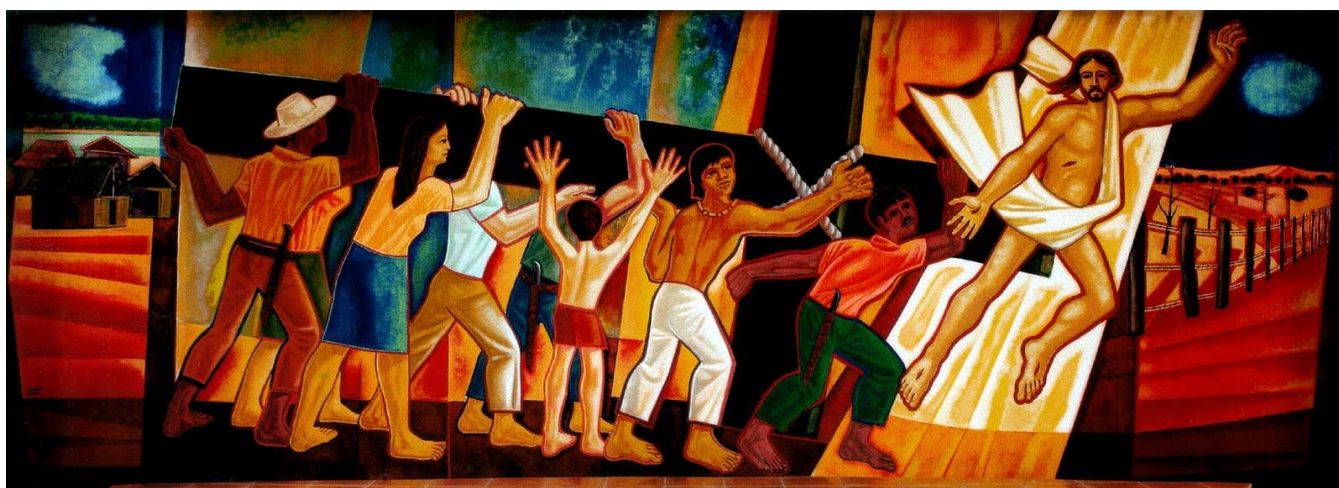

Barcelona, 13 d'abril de 2017

ANY IX. núm.

388

Jesús viu únicament per a l'amor

Mentre vivim en aquest món, no podem comprendre els designis de Déu, de la mateixa manera Jesús resultava enigmàtic i insondable per als seus deixebles. Tota la seva vida va estar marcada per la senzillesa de qui viu únicament per a l'amor, i precisament per això apareixia com un home ineficaç als ulls dels seus deixebles. Va caldre que morís perquè els deixebles poguessin alçar l'enigmàtic vel i veure el que es trobava ocult sota aquella debilitat.

Endo Shūsaku, *Jesús*

Com cada setmana, acudim a la cita amb els nostres destinataris.

Com a Setmana Santa, les notícies, les reflexions, les agendes... cedeixen el seu lloc a la gran notícia: la passió, la mort i la resurrecció de Jesús, que ens endinsen en el misteri de Déu i en el compromís d'anunciar incansablement el Regne de Déu.

Esguardem, també, els crucificats del nostre temps, davant dels quals no podem romandre impassibles.

Que sapiguem alçar l'enigmàtic vel dels esdeveniments que la litúrgia ens permet reviure i descobrim així l'amor de Déu i el Déu de l'amor.

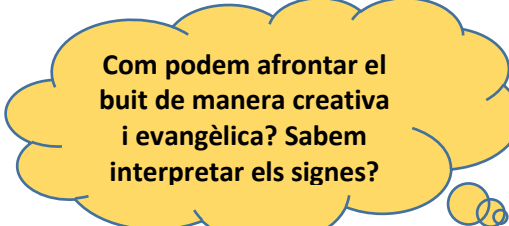
Signes de resurrecció

Com podem fer ressorgir les comunitats cristianes o les congregacions religioses que, en el món occidental, sembla que s'esllangueixen a marxes forçades? L'esplendor del passat és un mer record. La grandesa d'una època perd la mida al mirall retrovisor. Els cants i el llorer del Diumenge de Rams redueixen el seu ressò en els replecs de la memòria. El futur, després de fases de passió i mort, és la tomba buida. Davant d'ella, brota el vertigen del no-res. Els lideratges es desdibuixen. Els deixebles es dispersen. Els temps de glòria, de la multiplicació dels pans, dels miracles, de les multituds... queden tan enrere. N'hi ha que somien a recuperar-los, però no hi ha res a fer. D'altres s'aferren a les formes com si en elles hi hagués la vida. Ombres, només ombres. El futur és nou. El futur és diferent. El futur és imprevisible. Es tracta d'abaixar la guàrdia o de mantenir el tipus, la convicció i la fe en uns paràmetres que no depenen de nosaltres.

On ens porta la mundanitat espiritual? I la creu?

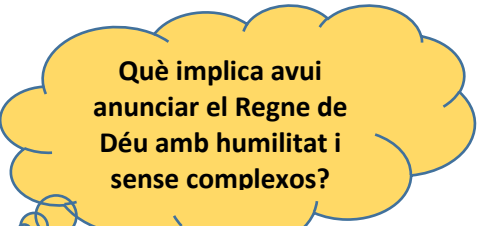
Primer, la creu. L'imperi de la cristiandat s'esquerda per tot arreu. El recurs d'apedaçar-la permet prolongar-la per un temps, però no l'eximeix de la seva passió i mort. L'Església de Constantí ha escrit moltes pàgines de glòria, però s'ha allunyat del perfum de l'Evangeli. Si no es perd tot, no es pot guanyar tot. La seguretat no pot residir en la consistència de la barca, sinó en la presència de Jesús en ella. Costa tant veure la vida des d'aquesta òptica! Tenim massa

Com podem afrontar el buit de manera creativa i evangèlica? Sabem interpretar els signes?

inoculats els virus de la mundanitat espiritual. Èxit, reconeixement, poder, prestigi, diners... La creu parla de fracàs, de fragilitat, de pobresa, de menyspreu... Un dilema que no admet mitges tintes.

Segon, la tomba buida. Quan les dones i els deixebles volen plorar la mort de Jesús, acudeixen a la tomba. Van tenir una sorpresa majúscula, perquè la troben sense el cos del crucificat. El buit genera horror, desitjos d'omplir-lo de qualsevol cosa o, també, ens obre a un cel nou i a una terra nova. La temptació de les comunitats cristianes, de les congregacions religioses, consisteix a no saber interpretar els signes. Ningú no s'ha endut Jesús, és ell qui ens vol portar a una dimensió nova. Viure el buit, afrontar-lo de manera creativa, és un pas inevitable. Les temptacions assetgen perquè es pot generar frustració i desesperança. Es tracta d'una crida a un canvi substancial.

Què implica avui anunciar el Regne de Déu amb humilitat i sense complexos?

Tercer, la vida nova de la resurrecció. Ja res no és com abans. La presència del Ressuscitat donarà vigor a uns deixebles que es van amagar en les hores difícils, que van témer les autoritats injustes, que van tremolar davant la insinuació del seu origen galileu. Portar el signe de Jesús els podia conduir a la creu. Ara, la creu els proporciona la força d'anunciar el Regne de Déu amb humilitat, però sense complexos. Temps de l'Esperit. Són els signes de la resurrecció. Les comunitats cristianes, les congregacions religioses, entenen per fi que el deixeble no és més que el seu mestre. Amb humilitat. Sense complexos.

Lluís Serra Llansana

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67

Secretari general: sec.general@urc.cat / Secretaria: urc.info@gmail.com | <http://www.urc.cat>